

There are no translations available.

Primavara asta cu urme de sandale imblanite da startul si la evadarile din **Bucuresti** si de aiurea. Evadarile de week-end. Mi-am tot zis ca o sa fac o harta a traseelor de-o zi, dar ma iau cu una, cu alta si amân. Numai sa nu uit sa adaug si cel mai nou traseu, marcat deja pe harta:

Bucuresti

-

Curtea de Arges

-

Cetatea Poenari

-Lacul

Vidraru

. Mergi cum mergi pe autostrada pana la Pitesti, mai puneti vreo 38km pana la

Curtea de Arge

s, cam 27km pana la Poenari si inca 4 pana la

Vidraru

. La care mai adaugati nervii provocati de drumul mizer, plin de gropi si petice sparte, care rasare din asfalt la vreo 10 km de la iesirea din

Curtea de Arges

.

Las pentru alta ocazie vechea capitala a Basarabilor si refac acum, din amintiri, jurnalul **Poenarilor**

O expresie precum cuibul de vulturi poate parea tocita, dar dupa ce ai biruit in ascensiunea celor 1480 de trepte catre fortificatie, si iti recapeti suflul, nu-ti mai vine sa rasfoiesti dictionarul. Si nici cartea de istorie, pentru ca muzeografi sau niscaiva ong-isti, au presarat traseul forestier cu mai multe panouri explicative. Nu lipsesc nici pasajele din letopisețe, nici informatiile riguros istorico-arheologice, dublate de versiunea in limba engleza.

Cand a fost ziua de Paste, aflandu-se toti orasenii la ospete, iar cei tineri la hore, asa fara veste

i-a înconjurat (**Țepes** – n.m.), iar pe cei varstnici i-a tras în teapa de a ocolit tot orașul iar pe cei tineri cu nevestele lor, așa împodobiți cum erau, pe toți i-au dus la **Poenari**, de
au lucrat la cetate până s-au spart de pe dansii... (Letopisetul Cantacuzinesc)

Alte legende spun că Vlad Voda **Țepes** s-a retras aici, urmărit de ieniceri de-ai lui Mahomed al II-lea (1462), reușind în cele din urmă să se refugieze către un sat din apropiere, Arefu.

Dar **Cetatea Poenarilor** nu este legată de **Țepes** încă de la fundatii. Viteazul Domn a lărgit și întărit fortificația, dacă e să ne luăm după arheologii care ne asigură că începuturile ar fi undeva în sec. XIV. Din păcate, pe la jumătatea sec. XVI, Cetatea este abandonată și, încet-încet se va ruina. În 1912, un cutremur afectează grav Cetatea, o stâncă din partea nordică se va prăbuși, aruncând în prăpastie și zidărie. **Cetatea**

Poenarilor

este restaurată la începutul anilor '70.

Pentru a citi și despre alte cetăți, accesați [această secțiune](#) a site-ului nostru.

[Citeste mai mult...](#)

Sursa: www.umblarici.ro